

sebben elismerte, miszerint oly államférfinak, a ki tizenhárom év óta annyi nagy dolgot művelt, aany bonyodalmas kérdést oldott meg, elvitáztatlan joga van a pihenésre. Még végkép ugyan nem dönt el a kérdés, de fájdalommal mondjuk, kevés kilátásunk van arra, hogy Andrassy ujra megmássa szándékát.

Ezen megcáfolhatlan tényállásból két mozzanatot válik ki mindenekelőtt:

Először, hogy gróf Andrassy visszalépte teljesen önkényes és nem ő Felsége iránta való bizodalmanak csökkenésében, sem valami bel- vagy külkérdésben okát nem leli;

másodszor, hogy az ellenzéknek sikerült ugyan Andrassyt kétszer is kizárni arra, hogy állásában megmaradjon, de egyszer sem sikerült őt abban megingatni.

Az ellenzék ezen igazságnak éppen ellenkezőjét vitatja. Ezt vajmi nevetségesnek lehetne találni, ha oly kimondhatatlan szomorú és a nemzetre nézve oly szegényítő nem volna! Uzurpáltak a világon már mindenfélét, de Herosztrot dicsőségét uzurpálni, az csak ellenzékünknek jutott eszébe. Milyen szegény lehet egy olyan párt, mely még ilyen dicsőség után is kapkod, olyan dicsőséggel is kérédek.

H.

A „Presse“ és a „Fremdenbl.“ csak azt említik meg dicsőretükre, hogy nem olyan feudálisok, klerikálisok, mint a minőnek hirdették őket. Az utóbbi még azt a megjegyzést is kockáztatja, hogy a többi tárca tulajdonosát, az alkotmányhi párt magatartásához képest, a reichsrath összeülése után fogják kinevezni.

A „Deutsche Zeitung“ a legjelentéktelenebb miniszteriumnak nevezi Potocki ideje óta olyanak, a mely nem centralista, nem foederalista, nem klerikális, nem alkotmányhi, hanem segítő miniszterium. Mától kezdve egészen nyugodtak leszünk — ez a miniszterium nem veszélyes a német ségre és az alkotmányra nézve.

A „Neues Wiener Abendblatt“ ezt írja: Ha az volt Taaffe célja, hogy meglegje a közönséget, ez mindenesetre sokkal jobban sikerült neki, mint eleintén szándékában lehetett. Ezzel azonban nem azt akarjuk állítani, hogy tulságos követeléssel néztünk volna az új miniszterium kineveztetése elé.

A „Neue Freie Presse“ írja: Olyan miniszterium, melynek Zimialkowszki Prazak és Falkenhayn tagjai, bővebb magyarázatokra nem szorul. Az ilyen miniszterium lengyel cseh és ultramontán; mert Korb bárót és Taaffet senki sem fogja olyanoká tekinteni, mint a kik kezkeskedhetnek az alkotmány éppen tartásáról, s a

nagyságu töredékein át, kitépott és elsodort fatörzsek közt nyílesen esik vize. Mily kincs! ha or-zágunk belseje felé irányulna.

Stanley utjához méltó epizód a karaván átke-lése. Rövid pihenés után a Hosszuhavas gerince felé haladt a menet. Sűrűen követik egymást a le-dült büksudarak, melyek közt sokszor a fejszés vezetőknek kell utat vágni. A két oldalt tátonog mélységből gyorsan emelkedik a köd, a fehér osz-lopok felnyulnak, mintha az eget tartanák, a fel-hőkig.

Hosszas haladás után a Karalyos (Cariu) bérc pusztája nyílik meg s ebszaholás hallatszik az „esz-tena“ felől. A fenyükereggel fődött hajlék láttára előre örülis az éjszakai pihenésnek. Korai öröm. Közvetlen közelből szemléve minden kedved el-megy attól, hogy ott vond meg magad, pedig már nagy cseppekben hull az ádás. Szélmentes oldal-ban fris galyakból sátozt emelve, vacsorára óriás tüzek mellett melenggetjük magunkat.

A „bács“ fris turójával nem sokára két óriási puliszka bélléledik, utját követi a édes orda. — Mikorra a „zsencice“ elkészült, teljes erővel zudul a zápor. Kanaladából a falatot szemed közé frecc-senti egy óriás csepp, s bekapod a kanál hideg vizet. A vacsora végzetével, nyugalomra hajdot fejed a lomb alá, fejed fölött a magasban füttyöl a szél, alább zug a fák lombja, csörög a sátor teteje, csurog nyakadba a víz. Ha fejedre hazod a subát, megázik a lábod, ha ezt takarod, nyakon keresztel a víz. Öbe rakott lábakkal összhuzod magad, beguggolsz a suba alá s rázendited:

„Suba, suba, göndör szörű suba,
Hat ökrébert nem adnálk oda!

A kinszenvedés enyhítésére aztán találos me-sékkel gyötör szomszédod, azt kérdi, hogy mi ér-tőbbet egy jó bundánál? A vízmentes ponyvától kezdve a kausok koponyegyig elősorolsz mindent, végre megtudod, hogy egy jó bundánál többet ér — kettő.

Szeretett felebarátom! Ha ilyenféle kirándu-lásra szántad magad, bátran vihetsz magaddal két bundát

Janus

szabadság megőrzéséről. A fölszólítás a liberálistek fel tetemesebb összegek. Az összes előirány-zat körülbelül 200.000 frtot tesz, tehát eléri azon összeget, a melyet az országos gazdasági egyesü-let a jelen évi budget tárgyalásánál a képviselő-házból a földmívelési érdekek elősegítésére kért. A miniszterium másnemü tekinteteken kívül már azért is hiszi, hogy ezen összeg meg fog száraz-tatni, mert a gazdasági egyesület által kért ösz-szeg az elődeghaladottságánál fogva 100.000 frt-ra redukáltatott.

A görög határrendezési bizott-ság tagjainak kinevezése végett igen határozott fölszólalást intéztek a nagy követek a portához. Savfet pasa azt válaszolta, hogy a legközelebbi minisztertanács elintézi e kérdést.

Állítólag Szavasz pasát és Ali Szaib pasát és két táborkari tisztet jelölt ki a bizott-ság tagjaivá.

Párisból jelentik a „Neue freie Presse“ nek hogy Lyonban több egymás után va-ló este zavargás volt a nyilvános concertek alkalmával. Az ottani monarchisták ugyanis fityű-léssel és kiáltásokkal akarták megakadályozni a Marsseillaise előadását. Nehány zavargót elfogtak: A városban nagy izgatottság uralkodik.

Orosz lapszemle.

A „Sz. Peterburgszkija Vjedomosztij“ igen kedves foglalkozásnak tartja firtatását annak, mit szól a külföldi sajtó Oroszországról. A londoni s a berlini lapok után most a bécsi e k e r e kerüj a sor, s ez alkalommal foglalkozik a „Politische Korrespondenz“-cel, s a „Pester Lloyd“-dal noha ez nem bécsi lap. A „Pol. Corr.“ — azt mondja — azzal vádolja Oroszországot, hogy felbújtotta a román kamarát, hogy a zsidó kérdésben ne enged-jen Európá Oroszországvetelésének. Ezt mondva elhallgatja hogy Oroszország volt első, mely elismerte Romá-nia függetlenségét.

Az oroszok kivonulása a Balkán félszigetről felkellette a zavargó elemekben a régi állapot visszaállítására reményét vagyis, hogy török emelt fog uralkodni a bolgáron, kit a görög jól kifoszt, Sándor fejedelem hadi intézkedései kell, hogy meg-mutassák a törökök s a görököknek, hogy ha ők lakosai akarnak maradni Bulgáriának, mondjának le ama reményről, hogy Bulgária valaha török tar-tomány legyen.

A bolgárszázgi rendtelenségek háládatos fog-lalkozást nyujtának némely osztrák-magyar lapnak hazug s Oroszországot rágalmozó cikkeik közlésére gr. Andrassy organuma a „Pester Lloyd“ tünik ki legjobban, mely azt mondja, hogy az orosz kor-mányszó által Bulgáriában elhelyezett aknák most már felrobbantak. Mikor az orosz sereg kivonult a Balkán-félszigetről az osztrák-magyar lapok ránk fogták, hogy Bulgáriában s Kelet-Ruméliában elhintették a lázadás magvait. A osztrák magyar sajtó azzal vádolja Oroszországot, hogy a fárdsá-gos, a törökök szlávok feletti uralmát megtörni akaró háboru után önmaga akarja megsemmisíteni a bolgárokat a muzulmánok által. Furcsa roham a gondolatnak s a felfogásnak. Valóban Ausztria-Magyarország politikai s nemzeti s gyűlölete Oroszország iránt nem ismer határokat. Hisz az angolokról meg a németekről is csak ily bókot monótt.

Az a Kelet-Rumélia mégis csak nagy szálka az oroszok szemében, mert lapjaik nagyon szeré-nek foglalkozni vele. A „Golos“ azt mondja: „Az utóbbi időben Kelet-Ruméliából nagyon szomorú hírek kezdenek terjedni. Nem adhatnak ugyan tel-jes hitelt azoknak, mert van okunk kételkedni hitelességükben. Bármily gyöngye és jellemtelen le-gyen is Kelet-Rumélia mostani kormányzója, lehe-tetlen, hogy fel ne fogja a Bécsben s Konstanti-nápolyban neki tulajdonított tények komolyságát.

A „Novoje Vremja“ sokkal kurucabb maga-tartást tanusit e tekintetben s csak gyeverre szó-lítja Oroszországot mondván: „Beállott szüksége Oroszországra nézve annak, hogy sikra állítsa egyesítő s teremő politikáját a zavargó s a szét-darabló politika ellen, melyet a porta s az angolok üznek a kelet-ruméliai talajon nem a béke érde-kében, de nem is a berlini szerződés értelmében. Összetett kézzel nézi a dolgok menetét valóságos politikai baklövés volna, melynek boszantó kö-vetkezményei már a közel jövőben nagy bajnoká szülők lehetnek.“

A „Golos“ Törökország s a nyugoti hatalmak című cikkében mondja: „A porta szemlátomást menekülni haját a nyugoti hatalmak gyámsága alól. A másodrangú fontossággal bíró episdok egész sora mutatja ezt: sir Henzi Layardnak nem sik

A földm. ipar, s keresk. minisz-terium jövő évi költségvetése össze van állítva, s az egyes osztályok budgetje tetemesen emeltett. Így az iparosított budgetje körülbelül kétszer akkorára van felvéve, mint a jelen éviben. Még nagyobb emelkedést tüntet fel a földmívelés osztálya, amelyben, különösen az újabb időkben nagy mérvben felkarolt culturmér-nöki institutio fejlesztésére, azonkívül a marhate-nyésztés emelése, borászati célokra, különösen pe-dig pinceegyleti szövetkezetek alakítására vétet-